

til indkomstårets begyndelse. I så fald vil man kunne undgå, at skatteyder og skattemyndigheder fortaber sig i spekulationer over, hvor stor skatteyderens formue vil kunne blive på et fremtidigt tidspunkt. Man behøver blot at forestille sig de år, hvori der sker omvurdering af landets faste ejendomme; ved en begæring om ændring af ligningsgrundlaget skal skattemyndighederne da foretage beregninger over, hvor stor skatteyderens formue kan påregnes at blive ved indkomstårets udgang under hensyntagen til forventede ændringer ved en ny ejendomsskyldvurdering? Det er øjensynligt, at en regel om, at formuen skal opgøres ved indkomstårets begyndelse, vil lette sagen betydeligt både for skatteydere og skattemyndigheder.

Hvis man derpå vender sig til de mere komplicerede situationer, vil det være naturligt først at tænke på tilfældene af tilgang af skattepligtige.

2. Efter den af finansministeren senest foreslåede ændring til loven, særligt lovens § 5, skal børn være selvstændig skattepligtige fra fødslen. Det vil alt taget i betragtning være hensigtsmæssigt at indføje en bestemmelse gående ud på, at formueskattepligten først begynder med det indkomstår, der følger efter barnets fødsel. En sådan regel vil kun få praktisk betydning i meget få tilfælde og vil næppe støde på indvendinger fra nogen sider. Herefter vil det falde helt naturligt at beskatte barnet af formuen ved indkomstårets begyndelse.

3. Ser man derefter på forholdene, for så vidt angår en person, der flytter her til landet, vil det formentlig forekomme en udlænding helt uforståeligt, hvis han i tilslutning til sin skatteansættelse her i landet skal foretage opstillinger over, hvor stor hans formue må forventes at blive på et fremtidigt tidspunkt. I stedet for vil det falde naturligt, at tilflytteren skal opgøre sin formue *enten* pr. 1. januar forud for tilflytningen *eller* pr. den dato, hvor hans indkomstskattepligt her til landet indtræder, *eventuelt* kunne man lade skatteyderen få valgfrihed mellem disse to datoer.

4. (principalt). For ægtefæller vil en konsekvent løsning formentlig kun kunne opnås, hvis man indfører særbeskatning af mand og hustru for så vidt angår formueskatten. Det vil være naturligt, at manden

i så fald formuebeskattes af sin særformue med tillæg af halvdelen af fællesformuen og hustruen ligeledes formuebeskattes af sin særformue og halvdelen af fællesformuen. Dette, i forbindelse med at opgørelsestidspunktet ændres til indkomstårets begyndelse, vil løse problemerne ved ægteskabets indgåelse og opløsning.

(subsidiært). Skulle udvalget finde, at særbeskatning af mand og hustru, for så vidt angår formuen, ikke kan gennemføres på nuværende tidspunkt, vil vi fremdeles anbefale, at formuen opgøres ved indkomstårets begyndelse, og at mand og hustru i det år, de indgår ægteskab, hver for sig betaler formueskat for hele vedkommende indkomstår.

Ved ægteskabs opløsning vil man fremdeles have problemer, svarende til de, der er behandlet i lovens § 10, men disse problemer vil i hvert fald ikke blive større.

5. Vender man sig derpå til spørgsmålet for formueskat for den person, der fraflytter i løbet af et indkomstår, viser det sig, at loven ikke indeholder positive bestemmelser om formuebeskatningens ophør i sådanne tilfælde. Hvor fraflytning sker i løbet af et indkomstår — eksempelvis i begyndelsen af indkomståret — og den pågældende straks bliver skattepligtig til tilflytningslandet, vil det forekomme absurd, at en i udlandet boende person til Danmark skal indsende specificerede oplysninger om sin formue på et tidspunkt, der ligger langt senere end fraflytningstidspunktet. Derimod ville det næppe virke anstødeligt, at den person, der fraflytter landet, skal indsende opgørelse til de danske myndigheder over sin formue ved begyndelsen af det indkomstår, hvori fraflytningen finder sted. Om man eventuelt kan kombinere kravet herom med en bestemmelse om, at sådan opgørelse skal indsendes inden fraflytning (i lighed med de bestemmelser, der findes i lov om særlig indkomstskat), skal der ikke her tages stilling til.

6. Ser man endelig på situationen i tilfælde af død, er de øjeblikkelige regler meget udviklede, hvorimod en forenkling vil opnås, hvis ændring af opgørelsestidspunktet gennemføres. Det vil falde naturligt, at den formueskat, der er eller skal pålignes den afdøde, skal betales hele året, uanset hvornår dødsfaldet finder sted. I de tilfælde,